

Горогоцька Н.І., аспірант
*ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»
м. Івано-Франківськ*

ЕТАПИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИВЕРСИФІКАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА

Впровадження диверсифікаційних процесів в діяльність підприємств сільськогосподарської галузі є одним із способів підвищення їх конкурентоспроможності і зниження фінансових ризиків. Диверсифікаційні процеси передбачають урізноманітнення, розширення видів діяльності в суміжні або не суміжні сектори виробництва нової продукції. Враховуючи специфіку аграрних підприємств, диверсифікаційні процеси слід спрямувати на вирівнювання сезонного коливання вирощування та виготовлення сільськогосподарської продукції, зниження залежності діяльності підприємства від погодних, кліматичних, реологічних та інших природних умов, а також на освоєння таких видів діяльності, які забезпечать найбільш повну реалізацію його конкурентних переваг.

Через низьку фінансову та технічну забезпеченість вітчизняних сільськогосподарських підприємств, високий рівень конкуренції з боку закордонних суб'єктів господарювання, а також через витратний характер диверсифікації й високу чутливість підприємств до втрати навіть невеликих коштів рішення про диверсифікацію та вибір її виду повинно прийматися на підставі ретельного вивчення фінансово-економічних результатів диверсифікації, фінансового обґрунтування, врахування можливих ризиків та їх наслідків [1].

Тому впровадження диверсифікаційних процесів у діяльність сільськогосподарського підприємства відбувається за певними послідовними

етапами, а саме: планування, реалізація конкретних заходів та оцінка результатів.

Планування диверсифікаційних процесів як перший етап включає в себе:

- оцінка ринкової ситуації;
- оцінка діяльності аграрного суб'єкта господарювання;
- визначення мети диверсифікаційних процесів;
- вибір стратегії та виду диверсифікаційних процесів з аналізом часових рамок та усіх витрат на впровадження, а також планованого прибутку та додаткових переваг;
- складання плану послідовних дій для всіх підрозділів підприємства.

Цей етап дає змогу отримати комплексну картину фінансово-господарського стану підприємства, зовнішніх умов господарювання в аграрному секторі і можливості здійснення диверсифікаційних процесів. Часто на даному етапі керівництво може відмовитись від диверсифікаційних дій у зв'язку з неготовністю господарства до таких змін.

Другий етап полягає в практичній реалізації диверсифікаційних процесів в діяльність сільськогосподарського підприємства і включає в себе:

- підготовку, перерозподіл і акумуляцію ресурсів;
- розподіл повноважень, обов'язків та відповідальності;
- практична реалізація комплексу дій по суті диверсифікаційного процесу;
- поточний контроль результатів впровадження диверсифікаційних процесів;
- використання методів мотивації та стимулювання персоналу.

На даному етапі слід чітко дотримуватись плану дій, який був складений при плануванні диверсифікаційних процесів.

Етап оцінки результатів передбачає:

- збір інформації про отримані результати від диверсифікаційних процесів;
- синтез і аналіз результатів, порівняння їх з плановими показниками;
- внесення коректив в процес диверсифікації.

Метою оцінки результатів є підвищення ефективності диверсифікаційних процесів, їх економічних, часових, соціальних та екологічних показників.

Слід зазначити, що сучасним аграрним господарствам України необхідно вдосконалити інструментарій збору і аналізу даних, використовуючи інформаційну модель автоматизації, яка дасть змогу отримувати швидкі і точні результати перебігу диверсифікаційних процесів, а таким чином забезпечиться можливість оперативного реагування.

Отже диверсифікаційні процеси, як і будь-які нововведення повинні практично впроваджуватись за певним алгоритмом, тобто сукупним переліком дій, виконання кожної з яких ініціює або перехід до наступної, або повернення на попередній етап з метою внесення необхідних коректив [2]. Поетапність здійснення диверсифікаційних процесів (планування, реалізація та оцінка результатів) забезпечує обґрунтованість та зваженість кожної із стадій впровадження і дає можливість оперативного реагування на непередбачуваність навколишніх умов, в яких веде свою діяльність аграрне підприємство, зміни в потребах споживачів сільськогосподарської продукції та інших факторів.

Література

1. Методичні засади ефективної реалізації диверсифікації сервісних підприємств / Л. М. Мулярчук// Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка".- 2012.- №5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1170>
2. Функціонально-методологічний аспект диверсифікації виробництва / Н.Б.Мельник // – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/8_DNI_2009/Economics/43443.doc.htm